

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

20. februar 2013

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 208 (Alm. del – §7) af 15. februar 2013

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, hvor meget den førte skattepolitik i perioden 27. november 2001 til 3. oktober 2011, herunder de tre skattereformer, har bidraget med i forhold til at øge arbejdsudbuddet i 2020?

Svar

Skatteaftalen fra 2004, Skatteaftalen fra 2007, Forårspakke 2.0 fra 2009 samt skatteelementerne i Genopretningsaftalen fra 2010 skønnes samlet set at bidrage til en forøgelse af arbejdsudbuddet svarende til knap 34.000 fuldtidspersoner, jf. tabel 1.

Tabel 1

Arbejdsudbudsvirkninger af skatteaftaler/-reformer og skattestop mv. fra 2001 til 2011

	Timeeffekt	Beskæftigelseeffekt	Samlet
		Fuldtidspersoner	
2004-skatteaftalen	6.450	3.250	9.650
2007-skatteaftalen	6.400	1.150	7.550
Forårspakke 2.0	17.650	600	18.300
Genopretningsaftalen (skatteelementer)	-2.200	450	-1.750
Skatteaftaler/-reformer	28.300	5.450	33.750
Skattestop, Grænsehandelspakker og afskaffelse af passagerafgift	5.450	0	5.450
I alt	33.750	5.450	39.200

Anm.: Forårspakke 2.0 indeholder også effekter fra Serviceeftersynet og Sundhedspakken. Arbejdsudbuddet fra skatteaftalerne er inklusive virkninger af ændrede afgifter. Genopretningsaftalen indeholder udover skatteelementerne også ændringer i arbejdsmarkedspolitikken, herunder en afkortning af dagpengeperioden fra 4 til 2 år. Arbejdsudbudsvirkningen heraf indgår ikke i opgørelsen, der alene vedrører ændringer i skatteelementer samt ændringer, der er direkte koblet hertil, herunder fx højere udgifter til den supplerende pensionsydelse i 2004-skatteaftalen, den ekstraordinære forhøjelse af de satsregulerede overførsler i 2007-skatteaftalen, øget pensionstillæg og øget fripladstilskud til enlige forsørgere i Forårspakke 2.0 samt reduktion af Børne- og ungeydelsen i Genopretningsaftalen.

Kilde: Reformpakken 2020 – Kontant sikring af Danmarks velfærd, Finansministeriet, april 2011 samt det bagvedliggende beregningsgrundlag.

Nominalprincippet i skattestoppet kan også påvirke arbejdsudbuddet. Det skyldes, at den reale marginalløn øges i takt med, at stykafgifterne fastholdes nominelt og dermed udhules realt, ligesom det indgår i beregningerne, at ejendomsværdiskattestoppet har tilsvarende virkningen på incitamentet til beskæftigelse. På den baggrund kan skattestoppet skønnes at bidrage til en forøgelse af arbejdsudbuddet svarende til godt 4.700 fuldtidspersoner.

Hertil kommer en arbejdsudbudsvirkning på godt 700 fuldtidspersoner fra grænsehandelspakkerne og afskaffelse af passagerafgiften, således, at den samlede arbejdsudbudsvirkning af ændringerne i skattepolitikken fra 2001 til 2011 kan skønnes at bidrage til en forøgelse af arbejdsudbuddet svarende til godt 39.000 fuldtidspersoner.

Arbejdsudbudsvirkningen af de oplyste tiltag udgør således ca. 39.000 fuldtidsbeskæftigede, hvoraf ca. 34.000 personer kan henføres til timeeffekten, hvor allerede beskæftigede arbejder mere, mens ca. 5.000 personer kan henføres til beskæftigelseseffekten, hvor ledige og personer uden for arbejdsstyrken overgår til beskæftigelse.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon